

გაგაბაძის სახელობის
 სალიტერატურო
 კავშირი
 საქართველოს
 კავშირი
 მხარე
 სალიტერატურო

საქართველო

1989 წლის 2-ე ნომერი

საქართველო, მთავარი, პერიოდული გამოცემა

ქვეყნის ხალხთა თვითმართვის
 უფლებების განმტკიცების
 საქმისათვის

ქვეყნის ხალხთა თვითმართვის უფლებების განმტკიცების საქმისათვის

ქვეყნის ხალხთა თვითმართვის უფლებების განმტკიცების საქმისათვის

რესპუბლიკური თუ ტრანს-რესპუბლიკური კორუფცია სხვა კავკასიელ ხალხსაც ახრჩობს.

კავკასიაში გაბატონებული შუასაუკუნოებრივი, ერთმანეთის საპირისპირო ეთნოკა. თანამედროვე სახელმწიფო იდეოლოგიის გვერდითაც კარგად გრძნობს თავს და სამშვიდობო ლიზინგების საფარქვეშ ძირერთიანი კავკასიური წარმოშობის ხალხებს ერთმანეთზე სასისხლოდ ასისინებს.

ბრიგადირიდან დაწყებული მაღალი სახელმწიფო დაწესებულებების ხელმძღვანელები, კორუფციაში გაწრფნილი, ოქროს მხვიჭაში გაფაციცებული ელიტა ზიზღით შეჰყურებს მისთვის გამოუსადეგარ ყოველივე ერთგულს, რასობრივს, აბუჩად იკლებს ადგილობრივი წარმოშობის მორალურ ღირებულებებს, სდევნის და ნაწილ-ნაწილ გლეჯს. საკუთარ ხალხს. ამ ელიტას არ შეეძლება ერის, ქვეყნის მმართველი ინტელიგენცია ეწოდოს.

იბერიულ-კავკასიური წარმოშობის ხალხს თავისი კუთხის ეთნიკოსათვის არასოდეს უღალატია, მისთვის დამახასიათებელია მოქალაქეთა შორის თანასწორობა და ტრადიციისადმი პატივისცემა.

დღეს, როცა ხელოვნურად შექმნილი, სისხლზე მოკურავე სოციალურ თანასწორობას საფუძველი ეცლება, საზოგადოება ნებით თუ უნებლიედ კვლავ ებმება ოფიციალურად დაშვებულ რბევა-წაგლეჯაში. იქმნება საშიშროება, რომ კავკასიური მესიანიზმის ერთერთი ძირითადი საყოფიერო წესი ზედ გადაჰყვება ხელოვნურ დემოკრატობას და სეკულარული ელიტარული პრინციპები კვლავ გენს მოიკიდებს. ასეთ შემთხვევაში კავ-

კასიური მოღმის ხალხი თავს ვალდებულად თვლის ტრადიციულ ადათზე დაყრდნობით. შექმნას საერთო ურთიერთობათა კანონმდებლობა, კავკასიელ ხალხთა თავისუფალი საზოგადოების ერთობა გამოაცხადოს და საქმეცხო საქმის მოგვარება ივალდებულს.

კავკასიური მოღმის ხალხი ძირძველი ეთნიკის ხალხია, რომელთა საყოფიერო წესი, ადათის გენეტიკური საფუძვლები ანტიკურამდელ სრულყოფილ კოსმოგონიურ თვალსაწიერს ეყრდნობა. კავკასიური მოღმის ხალხის რასობრივ ნიშნებსა და ანთროპოლოგიურ წარმოშობას საერთო მესიანიზმი და მასზე აღმოცენებული ტრადიციები აერთიანებს. კავკასიელი ხალხის მესიანიზმი და მისგან მომდინარე თეოლოგიურ-ფილოსოფიური კორდინატები ნათელი, აღიარებული გამოცდილი და აბსოლუტურია. იგი მსოფლიო ხალხის ჯანსაღი მომავლის საწინდარია. არ არსებობს არცერთი წესი თუ ჩვევა, რომელსაც კავკასიური წარმოშობის ხალხი ყველდღიურ ყოფაში აღიარებდეს და გაერთიანებული ერების ხალხთა ურთიერთობის წესდებას ეწინააღმდეგებოდეს. პირიქით, დღემსოფლიო ხალხთა ფორუმის წესდების ჰუმანური საფუძვლები კავკასიელთა ადათის ინტურია.

კავკასიური მოღმის ხალხი ერთ მუშტადაა შეკრული საკუთარი ადათის შესანარჩუნებლად. იგი სისხლი სისხლთაგანია კავკასიური მოღმის ხალხისა და მისგან გამომდინარე, მის შექმნაში კავკასიური მესიანიზმის გათვალისწინებით კავკასიის ყოველი კუთხისა და კუნძულის მცხოვრები იღებდა მონაწილეობას და კვლავაც მიიღებს. ამიტომ მისი საყოფიერო პრინციპები ადა-

მიანის აბსოლუტურ თავისუფლებას ვარაუდობს. ისტორიას არ ახსოვს ისეთი ჰუმანისტი, გინდაც იგი უტოპისტი ყოფილიყო, რომელსაც უფრო სრულყოფილი სახელმწიფოებრივი კონსტიტუცია ევარაუდოს ან წარმოესახოს, ვიდრე კავკასიური ადათია. მართალია, კავკასიური წარმოშობის ხალხის პოლიტიკური "ფასადი" შუა საუკუნეების რელიგიით იყო განპირობებული, მაგრამ მისი შინაგანი ცხოვრება კავკასიური ადათის ერთგული რჩებოდა.

კავკასიური მოღმის ხალხის ადათი მშველთისათვის მებრძოლი ხალხის ადათია. მის ტრადიციული "მგლისა და რკინის მკვეთელი მახვილი" აგრესორებისა და აგრესიურობის წინააღმდეგაა მიმართული. "მგალი" და "რკინა" დამპყრობ არიელთა მითოსურ-სიმბოლურ ნიშნებია. ხოლო სამყაროული ღვარცოფისა და პირცეცხლთა წინააღმდეგ მტკვარ-არაქსის ეპოქაში მოდერნიზებულია, იბერიულ-კავკასიურმა იდეოლოგიამ საიმედო დამცველად ცა-დედის ნათელი შვილი, თეთრცხენიანი მხედარი აღიარეს. იგი ერის წინამძღვალი მებრძოლი შვილის იდენტური მხედარი რომელთა ერთობა გალაქტიკური ნათელია. ყოფიერთა მიწიერი სახელი ნათლიძეა. დღეს, როცა გულარძნული ბოროტება მშობელ მიწაზე დათარეშობს, კავკასიელი ხალხი, როგორც ყოველთვის, თავის გამოცდილ ძალებს მოუხმობს, წინამძღვრად და ზურგის გასამაგრებლად.

კავკასიელი ხალხი არასრულყოფილი რელიგიების მიმდევარს სამყაროს შემოქმედ აბსოლუტურ მშვენიერებაზე მიუთითებს. კავკასიელი ხალხის სინდისი და ნამუსი მშვენიერების (იგივე მსოფლიო პარმონიის) მესიანურ სამიწველზეა ამოზრდილი. ამიტომ სინდის-ნამუსს ყოველ უბანში მშვენიერების შემჩნევა ენაცვლება, ხოლო პიროვნება და საზოგადოება საკაცობრიო და საურთიერთო სიმშვიდის დაცვას ემსახურება.

კავკასიური ადათი მსოფლიო ხალხთა განახლებული ყოფის საწინდარია და სიამოვნებით იხილავდნენ მსოფლიო ხალხებს კავკასიური საყოფიერო და კოსმოგონიურ თვალთახედვის მიმდევრებად.

